

לייזר טוב יותר מעייזר

כאשר המליץ השבועון האמריקאי ניוזוויק, בתחילת ינואר, על מניית עץ־לבד (המפעל הישראלי של משפחות קרמרמן—יהודאי, שמניותיו נסחרות בבורסה של וול־סטרט) כאחת מ־עשר המניות הכדאיות ביותר לרכישה בשנת 1973. כיוון ודאי לדעת ישראלים מיספר, שצילבו אצבעות בתקווה שח"כ חרות וסף קרמרמן יצליח עם הלייזר יותר מאשר עם עייזר.

הלייזר האמור הוא פיתוח מקורי של מיתקן קרני־לייזר, שניתן יהיה להשתמש בו בביתחון מוחלט וביתוחים. לפני כן חודשים הודיעה חברת עץ־לבד כי רכשה שליש ממניות חברה בשם פאן־אינג'ניירינג (שליש שני ממניות חברה זו נמצא בידי פאן־מריטינג, שהיא בעלת החברה הגובלת פרי של יעקב מרידור ושליש נוסף מוחזק בידי המהנדסים הממציאים). חברה זו עובדת על תהליך של פיתוח המצאה זו. ההודעה הדגישה כי הדרך להצלחת המצאה ולשימוש מעשי בה, עדיין רחוקה כמו הדרך לשילטון בחרות.

אולם עצם ההודעה על התחלת הניסויים, הביאה לקפיצת שערי המניות של עץ־לבד משבעה דולר ל־14 דולר ומעלה. כיום: * בימים אלה נוסע יוסף קרמרמן לארה"ב, ובכיסו בשורות

טובות לבעלי המניות בארה"ב. ראשית, ויכול לבשר להם על רכישת מיפעל לבידי אשקלון, וכן על גמר ההסכם לפיתוח נמל יפו, לאיזור ספורט ושיט. קבוצה רצינית של בעלי־הון מארה"ב הציעה להשקיע 30 מיליון דולר תמורת חלק מן הבעלות על המארינה שתיבנה שם. אולם העיקר הוא פיתוח המצאת הלייזר: כיום, המכשיר כבר עובד — ועובד טוב. הבעיה עתה היא לבחור את רשת ההפצה הטובה ביותר לשיווק.

למעשה מעוניינים גם הצבא האמריקאי וגם צה"ל במכשיר, ונראה כי לא יהיה בית־חולים בעולם שלא ירכוש אותו. הוא עשוי להביא למהפכה בתחום ניתוחי הסרטן, וייתכן גם שביטוחים נוספים.

אין ספק כי בשורות אלו תגרומונה שוב להקפצת שערי מניות עץ־לבד מעבר לשער הנוכחי של 14 דולר. עד לאן? השמיים הם הגבול.

* כל אזרח ישראלי יכול לרכוש מניות בבורסות חו"ל: הבנק יטלו קונה עבורו דולרים נ"ד בלירות ישראליות, ואת ניירות־הערך — בדולרים.

מחירי הבשר

הקפוא - יתייקרו

הממשלה תייקר שוב את מחירי הבשר הקפוא. התירוץ לכך: התייקרות בחודשים אלו בדרום־אמריקה, ספקיות־הבשר התייקרות של ישראל.

בברזיל ממתניים כל יום להודעת הממ"ש של על היטל מיוחד על היצוא, בשיעור של 16%. בארגנטינה, המקור העיקרי, צפויות בקרוב בחירות, ובגללן בוטלו ההגבלות על אכילת בשר במסעדות. עד כה, אסור היה שם לאכול בשר במסעדות ולמכור בתנויות יומיים בשבוע, כדי ל־השאיר בשר ליצוא. עתה, משבטלה ההגבלה, יצומצמו כמותי הבשר ליצוא.

במרכז אחרון לאפקת בשר לישראל (באמצעות חברת ארפלסו) שילמה הממ"ש של מעל אלף דולר לטונה — לעומת 900 דולר בחוזה קודם.

כיום מוכרת הממשלה בשר קפוא עם עצמות לסיטונאים במחיר 4.85 ל"י הקילו. עד יוני 1969, היה המחיר הממשלתי 3.15 ל"י. המחיר הממשלתי כולל 1.15 ל"י מכס וכן 20% היטל־ביטחון.

אולם הממשלה אינה מגבילה את המחיר לצרכן של בשר זה. התוצאה: המחיר כיום נע בין שבע ל־12 ל"י לקילו. משום מה, לא משכינה הממשלה ב"בוא נחבש של בשר ללא־עצמות, העולה אמנם יותר במטבע זר (1,400 דולר הטון) — אולם בגלל שאין בו עצמות, המחיר לקילו בשר נמוך הוא ללא שיווי־בשר זה נהגה הממשלה למכור לסיטונאים בתנאי שימכורו לצרכן במחיר 8.80 ל"י. היא עצמה מכרה אותו ב־7.25 ל"י הקילו. למעשה אין כל אפשרות להבדיל בין שני סוגי הבשר. אולם למרות שוועדת־ההכרעה של הכנסת המליצה בשעתו על הרחבת השימוש בבשר ללא עצמות, כדי לפקח על מחירי הבשר לצרכן — לא מצאה הממשלה לנכון לעשות זאת.

החברה החדשה — על בסיס של משכורת וחלק מהרווחים.

שטיינפלד, שלא ראה כל סיבה לקיצוץ חברתו, והעברת הרווחים מידי כור לידי שני פקידיו לשעבר — התפטר במחאה. בלחץ מנהלי הסניפים, חזר בו. סיבה נוספת לשיבתו: בפגישה חשאית בין אשר ידליו, מוכיר חברת העובדים (שהיא בעלת המניות של כור), מנכ"ל כור מאיר עמית ומשה אלפן עצמו, סוכם כי אלפן יפרוש מתפקידו בסוף השנה, ומה קרה לפקיד הבכיר השלישי, יהושע ארבל?

שום דבר, תודה לאל, ארבל לא התפטר. מסתבר כי אין לו גם כל סיבה להתפטר: שכן במקביל למישרתו באדא, הוא עוסק גם בעסקי יבוא־יצוא פרטיים משלו. הוכחות על כך אמנם נמסרו כבר מזמן לידי הנהלת כור, אולם עד היום לא נראה שמישהו שם התייחס אליהן.

מדוע התפטר וחזר מנכ"ל „אלדא”?

מי יעסוק אם כן בענייני היבוא העניינים של כור? חברת־יבוא חדשה, שבע"ל היה חטיבת סחר־החוזר וחברת־יצוא, מה היה ההגיון העסקי, מבחינת כור,

עמית

להעביר חצי מרווחי עסקי היבוא שלה ל־צ"ם — לא ברור, מי שכן הרוויח מהסידור החדש: אהרן שעשוע, שנתמנה כמנהל

עד לפני שנתיים, היה משה אלפן המנכ"ל של חברת אלדא, שניהלה עסקי יצוא רחבים מישראל לאפריקה. כאשר נקנתה אלדא על־ידי כור, עלה אלפן בדרגה, נתמנה לחבר הנהלת כור, האחראי על כל סחר־החוזר של הקונצרן־הענק. כמנהלה של אלדא במסגרת כור נתמנה שלמה שטיינפלד, שהצטיין לפני כן כמנהלה המוכשר של חברת צינוורות עכו וצריפין (השייכת גם היא לכור). עם התמנותו החל שטיינפלד מפעיל את אלדא גם כחברת־יבוא, ריכוז את כל היבוא של קבוצת כור באמצעותה.

כבר בשלב ראשון, התפתח סיכסוך בהנהלת אלדא, כאשר התברר כי אין שפה משותפת בין המנהל החדש לבין שלושה פקידים בכירים של החברה, שעבדו בה בזמנו יחד עם אלפן: אהרן שעשוע, אבי־רהם רוזיצקי ויהושע ארבל, התוצאה: שעשוע ורוזיצקי התפטרו מכור.

אולם לא מקשריהם עם כור, רוזיצקי, מסתבר, נכנס לעסקי יבוא, בעיקר של ברזל. הלקוח העיקרי שלו: כור, באמצעות חטיבת סחר־החוזר של משה אלפן — לשעבר הבוס שלו באדא.

יחד עם זה, המשיכה כור לייבא ברזל גם באמצעות חברת־הבת שלה, אלדא. הדרישות בשלום לא מצא־חן בעיני מישהו. לפני כחודש ימים, העביר אלפן החלטה בהנהלת כור על חיטול עסקי היבוא של אלדא, החזרתה למעמד של חברת־יצוא בלבד.

שפירא

הסגרת שפירא, הוא נעצר בארצות־הברית, שוחרר בערבות של 30 אלף דולר עד למשפט.

עתה, כמעט ודאי כי משפטו יפתח לפני הבחירות. השאלה הגדולה: האם יב"ס שפירא לגרום עימו את מנהיגי צעירי המפלגה — או ישמור על שתיקה? ומה שלא פחות מעניין: אם יבחר בשתיקה — באיזה מחיר?

שמואל שפירא

יוסגר לישראל?

לאחר ששופטת בית־המשפט המחוזי בתל־אביב חנה אבנור נזפה בפרקליטות המדינה ומשטרת ישראל, על שלא נקטו שום צעד לבקש את הסגרת שמואל שפירא, התעוררה הפרקליטות לפעולה.

שפירא, בן־אחיו של שרה־פנים המנוח, ניהל חברות־לימון יחד עם שלום בלומי ברג. החברות נסגרו על־ידי היועץ המשיפטי, שהעמיד את השניים לדין. בלומברג נידון לשלוש שנות מאסר, שפירא נמלט מן הארץ בדרך מיסתורית — למרות שבי"ד לוד היה צו עיכוב־ציאה נגדו. עד היום, טרם פועח המיסתורין.

לאחר ששפירא נמלט, פנה כונס־הנכס סיים, עורך־הדין דן ברחיים, מספר פעמים למשטרה, הודיע על כתובתו של שפירא בארה"ב, וביקש כי יבקשו את הסגרתו.

אולם משטרת־ישראל לא עשתה דבר — בדיוק כשם שנמנעה לחקור את עורך־הדין צבי טמיר, המעורב עמוקות בכל הפרשה, או את זבולון המר, סגן שר־התינוך החדש. לפני שבוע, יכלה פרקליטות המדינה לספר סוף־סוף בגאוה כי ביקשה את

ישראלי, מגלה סקר חדש של בנק־ישראלי על כלכלת השטחים המוחזקים: 400 ל"י ברוטו — לעומת ממוצע של 800 ל"י של ישראל.

הסקר קובע כי החלטת הממשלה על השוואת השכר לא התבצעה, אפילו במסגרת העבודה המאורגנת של שירות התעסוקה — וודאי שלא לגבי עובדים לא מאורגנים. (המספרים: 40 אלף עובדים בצורה מאורגנת, 12 אלף בצורה לא מאורגנת).

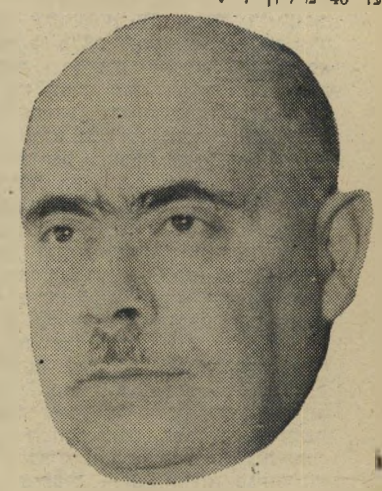
ייתכן כי סקר זה עמד לעיני שרי־הביטחון, כאשר טען כי אחד ממיפגעי השלום יהיה הפסקת העבודה של עובדי השטחים בישראל.

סוכנות ב.מ.ו. בישראל -

לרכב ניר

חברת ב.מ.ו. הגרמנית העבירה את הסוכנות שלה בישראל, החל מן האחד בינואר, מחברת של בגלייבטר בע"מ ל־חברת רכב ניר בעלות רוזי גילאור.

עד כה היה רכב ניר, המפיץ הבלעדי של מכוניות ב.מ.ו. בארץ ואילו בגלייבטר היה הסוכן הראשי, קיבל עמלה על כל מכירותיה של רכב ניר. ב־1972 נמכרו בארץ 600 מכוניות ב.מ.ו., והסוכנים מקווים למכור כמות דומה גם השנה.

מנכ"ל כן־ארי

חלקי המחסור

ככבד קפוא

המחסור הזמני בכבד קפוא, שנוצר בגלל שהפקקים בנמלים לא איפשרו לפרוק מטעני כבד שהגיעו ארצה, יתוריים בטוף השבוע: בימים אלו מסיימים את פריקת המנג'וקר, ומיידי אחריה יפרקו את לימון־קור וזאת אשכול. בשלוש ספינות אלה יש 150 טון כבד — כמות מספקת לשלושה שבועות. אניות נוספות עם כבד קפוא נמצאות כבר בדרך.

שכר עובדי השטחים:

מחצית שכר של ישראלי

שכרו של עובד מן השטחים המועסק בישראל הוא כמחצית השכר הממוצע של